

Sygn. akt IV KZ 38/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie **G. B.**

po rozpoznaniu zażalenia oskarżyciela prywatnego R. M.

na zarządzenie zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu

Apelacyjnego w [...]

z dnia 25 marca 2015 r.

w przedmiocie odmowy przyjęcia osobistego wniosku oskarżyciela prywatnego

o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w T. sygn. akt II K .../13,

zakończoną postanowieniem Sądu Okręgowego w T. z dnia 23 kwietnia 2014 r.

sygn. akt II Kz .../14

na podstawie art. 437 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniosku oskarżyciela prywatnego R. M. o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w T. sygn. akt II K .../13. Podstawą odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania był brak sporządzenia i podpisania tego pisma procesowego przez adwokata.

Rozstrzygnięcie to zaskarżył oskarżyciel prywatny R. M. kwestionując działania dotychczasowego pełnomocnika z urzędu i domagając się wyznaczenia kolejnego adwokata mającego reprezentować jego interesy w czynnościach zmierzających do wznowienia postępowania. Jednocześnie, skarżący podniósł, że

prawkłowo usprawiedliwiał nieobecnořć na tych posiedzeniach sądów obu instancji, na których zapadły niekorzystne dla niego decyzje procesowe.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie oskarżyciela prywatnego R. M. nie mogło zostać uwzględnione przede wszystkim z przyczyn natury formalno-procesowej. Przypomnieć trzeba, że stosownie do dyspozycji art. 545 § 2 k.p.k. wniosek o wznowienie postępowania (o ile nie pochodzi od prokuratora) jest objęty przymusem adwokackim. Oznacza to bezwzględny obowiązek sporządzenia i podpisania tego pisma procesowego przez adwokata lub radcę prawnego, który to nakaz ustawowy ogranicza również Sąd Najwyższy i – poza wypadkami działania z urzędu (wynikającymi z okoliczności przewidzianych w art. 439 § 1 k.p.k.), a taki w tej sprawie nie zachodzi – nie zezwala na badanie sprawy w wyniku indywidualnej inicjatywy stron procesowych. W tej sprawie to wymaganie nie zostało spełnione albowiem pełnomocnik wyznaczony z urzędu do zbadania akt i sporządzenia opinii w przedmiocie istnienia podstaw do wznowienia postępowania, wypowiedział się w tej kwestii negatywnie. Nie wykazano także, aby zaistniały podstawy do wyznaczenia oskarżycielowi prywatnemu kolejnego pełnomocnika z urzędu.

Istnienie wskazanej powyżej przeszkody formalnej oraz jej efekt procesowy, a także brak ujawnionych przesłanek uzasadniających działanie z urzędu, uniemożliwiają ustosunkowanie się do argumentów skarżącego dotyczących istnienia ewentualnych dokumentów mających zmierzać do usprawiedliwienia nieobecności oskarżyciela w toku czynności procesowych, będącej przyczyną prawomocnego umorzenia postępowania w stosunku do G. B. Jedynie na marginesie tej kwestii trzeba zauważyć, że autor zażalenia sam przyznaje, iż w rzeczywistości nie dostarczył sądowi zaświadczenia wystawionego przez lekarza sądowego, a tym samym nie zostało spełnione wymaganie określone w art. 117 § 2 k.p.k. w zw. z § 2a tego przepisu. Tymczasem, należyte – w rozumieniu tych przepisów – usprawiedliwienie nieobecności wymaga przedstawienia organowi procesowemu zaświadczenia potwierdzającego niemożność wzięcia przez stronę udziału w czynności, spełniającego szczególne warunki formalne. Nie może zatem ograniczać się do samego zawiadomienia o nieobecności i żądania odroczenia rozprawy lub posiedzenia.

Niezależnie jednak od powyższego, a także bez względu na to, czy podniesiona okoliczność mieści się w ogóle wśród podstaw wznowienia postępowania, podkreślić należy, że wobec tego, iż skarżący nie wykazał, aby zakwestionowane zarządzenie dotknięte było jakąkolwiek wadą natury faktycznej lub prawnej, należało postanowić, jak na wstępie.